

Art. 8 bestemmer, at kommissionen i almindelighed skal holde et ordinært møde hvert andet år i Warszawa. Dens rekommandationer skal vedtages med to tredjedele flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende deltagere.

Art. 9 beskriver området for dens virksomhed med hensyn til indsamling og bearbejdelse af oplysninger, udarbejdelse af forslag om koordinering af forskning og forberedelse og forelæggelse for medlemsstaterne af rekommandationer, der så vidt muligt skal være baseret på den videnskabelige forsknings resultater. Kommissionen skal, når det er hensigtsmæssigt, søge bistand hos Det internationale Havundersøgelsesråd og andre internationale tekniske og videnskabelige organisationer.

Art. 10 opregner de foranstaltninger, som kommissionen i sine rekommandationer kan foreslå medlemsstaterne. Disse er som allerede nævnt videregående end de foranstaltninger, der opregnes i de to konventioner om fiskeriet i Nordatlanten.

Kommissionens rekommandationer er ifølge art. 11 bindende for medlemsstaterne, med mindre disse gør indsigelse inden visse frister. Artiklen svarer i det væsentlige til reglerne i de to konventioner vedrørende fiskeriet i Nordatlanten.

Art. 12, der angår medlemsstaternes pligt til at gennemføre bindende rekommandationer, fastslår bl. a., at gennemførelsen af rekommandationerne inden for søterritoriet og i farvande, der er undergivet deres fiskerijurisdiktion, ikke præjudicerer deres suveræne rettigheder.

Hvis fiskere fra ikke-medlemslande ikke handler i overensstemmelse med konventionens formål, skal kommissionen i følge art. 13 gøre den pågældende stat opmærksom herpå. Art. 14 undtager fiskeri i videnskabeligt øjemed fra konventionens bestemmelser. Art. 15 angår samarbejde med andre internationale organisationer og med regeringer i ikke-medlemslande.

Art. 16 fastlægger fremgangsmåden ved eventuel ændring af konventionen. I denne forbindelse kan nævnes, at der på konferencen var enighed om, at konventionen i tilfælde af, at nogen af de kontraherende stater i fremtiden ville gøre krav på udvidet jurisdiktion, skulle tages op til overvejelse. Det var imidlertid klart, at en revision kun kunne ventes at blive aktuel for så vidt angår eventuelle udvidelser ud over 12-milegrænsen.

Ifølge art. 17 skal konventionen ratificeres eller godkendes af de stater, der har undertegnet, og ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos Polens regering. Ikke-medlemslande, der er interesseret i bevaring og rationel udnyttelse af de levende rigdomskilder, kan efter indbydelse tiltræde konventionen. Denne træder ifølge art. 18 i kraft 90 dage efter at fire ratifikationslande har deponeret deres ratifikations- eller godkendelsesinstrument.

Art. 20 indeholder regler om den polske regerings pligter som depositarregering.